

3. Úgy kell-e értelmezni az 1967. évi KFG 109. §-ának (2) bekezdését, hogy a megfelelő szakmai gyakorlattal együtt más megfelelő képzettség is „más egyenértékű iskolai végzettség[ként]” ismerhető el?

A Landesgericht Linz (Ausztria) által 2008. március 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Land Oberösterreich kontra ČEZ, as

(C-115/08. sz. ügy)

(2008/C 142/22)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landesgericht Linz (Ausztria)

Az alapeljárás felei

Felperes: Land Oberösterreich

Alperes: ČEZ, as

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. a) Az EK 28. cikk értelmében vett azonos hatású intézkedésnek minősül-e, ha egy vállalkozást, amely valamely tagállamban e tagállam jogrendjével és a közösségi jog vonatkozó rendelkezéseivel összhangban atomerőművet üzemeltet és abban áramot állít elő, amelyet különböző tagállamokba szállít, egy szomszédos tagállam bírósága által hozott – az európai joghatósági és végrehajtási rendelet (44/2001 rendelet) alapján minden tagállamban végrehajtható – birtokháborítás abbahagyására kötelező ítélettel az ezen erőmű által okozott lehetséges környezeti ártalmak miatt az erőmű másik tagállam műszaki előírásainak megfelelő átalakítására vagy – a létesítmény egészének összetettsége következtében az átalakítási intézkedések lehetetlensége esetén – a létesítmény üzemeltetésének leállítására köteleznek, és az ítéletet hozó bíróság a nemzeti jogszabályoknak ezen ország legfelsőbb bírósága általi értelmezése alapján az erőműnek a telephelye szerinti tagállamban kiadott, érvényes üzemeltetési engedélyét nem veheti figyelembe, annak ellenére, hogy megfelelő birtokháborítás abbahagyása iránti kereset keretében belföldi létesítmény-engedélyt figyelembe venne, amelynek következtében a belföldön engedélyezett létesítménnyel szemben nem kerülne sor birtokháborítás abbahagyására kötelező ítélet meghozatalára?
- b) Úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződésben rögzített igazolási okokat, hogy a tagállam joga alapján érvényesített, belföldi és külföldi létesítmény-engedélyek közötti különbségtétel mindenesetre arra a megfontolásra tekintettel elfo-

gadhatatlan, amely csak a belföldi nemzetgazdaság védelmében részesítésére irányul, a külföldi nemzetgazdaság védelmére azonban nem, mivel ez tisztán gazdasági okot jelent, amely az alapvető szabadságok keretében nem részesül védendő okkénti elismerésben?

- c) Úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződésben rögzített igazolási okokat és az ezeknek megfelelő arányosság elvét, hogy a valamely tagállam joga alapján érvényesített általános jellegű különbségtétel belföldi és külföldi létesítmény-engedélyek között mindenesetre azért elfogadhatatlan, mert a telephelye szerinti tagállamban engedélyezett létesítmény üzemeltetését egy másik tagállam nemzeti bíróságának az adott egyedi esetben a létesítmény üzemeltetésének a közrendre, a közbiztonságra vagy a közegészségre, vagy egyéb elismert, közérdeken alapuló kényszerítő okokra gyakorolt tényleges veszélyei alapján kell elbírálnia?
 - d) Az igazolási okok keretében vizsgálendő arányosság elvére tekintettel mindenesetre akkor úgy kell-e kezelniük egy tagállam bíróságainak a létesítmény telephelye szerinti tagállamban kiadott üzemeltetési engedélyét, mint a belföldi üzemeltetési engedélyeket, ha a telephely szerinti tagállamban kiadott létesítmény-engedély jogi szempontból lényegében egyenértékű a belföldi létesítmény-engedélyekkel?
 - e) A fenti kérdések elbírálása során szerepet játszik-e a tény, hogy a telephelye szerinti tagállamban engedélyezett létesítmény esetében atomerőműről van szó, ha a másik tagállamban, amelyben az atomerőmű által okozott várható környezeti ártalmak ellen birtokháborítás abbahagyása iránti kereset van folyamatban, önmagában ilyen típusú létesítményeket nem lehet üzemeltetni, jöllehet ott más nukleáris létesítményeket üzemeltetnek?
 - f) Kötelesek-e a tagállami bíróságok, amelyek előtt megfelelő birtokháborítás abbahagyása iránti kereset van folyamatban, a nemzeti jog 1.a) pontban megjelölt értelmezésének az EK 28. cikkbe ütközése esetén a nemzeti jogot a közösségi joggal összhangban úgy értelmezni, hogy a „hatóságilag engedélyezett létesítmény” kifejezés alá mind belföldi, mind más EU-tagállamok hatóságai által kiadott külföldi létesítmény-engedélyek besorolhatók?
2. a) Összeegyeztethető-e az EK 43. cikkben foglalt, valamely tagállam állampolgárainak egy másik tagállam területén történő szabad letelepedésére vonatkozó minden korlátozás tilalmával, ha egy vállalkozást, amely egy tagállamban e tagállam jogrendjével és a közösségi jog vonatkozó rendelkezéseivel összhangban atomerőművet üzemeltet és abban áramot állít elő, amelyet különböző tagállamokba szállít, egy szomszédos tagállam bírósága által hozott – az európai joghatósági és végrehajtási rendelet (44/2001 rendelet) alapján minden tagállamban végrehajtható – birtokháborítás abbahagyására kötelező ítélettel az ezen erőmű által okozott lehetséges környezeti ártalmak miatt az erőmű másik tagállam műszaki előírásainak megfelelő átalakítására vagy – a létesítmény egészének összetettsége következtében az átalakítási

intézkedések lehetetlensége esetén – a létesítmény üzemeltetésének leállítására köteleznek, és az ítéletet hozó bíróság a nemzeti jogszabályoknak ezen ország legfelsőbb bírósága általi értelmezése alapján az erőműnek a telephelye szerinti tagállamban szerzett, érvényes üzemeltetési engedélyét nem veheti figyelembe, annak ellenére, hogy megfelelő birtokháborítás abbahagyása iránti kereset keretében belföldi létesítmény-engedélyt figyelembe venne, amelynek következtében a belföldön engedélyezett létesítménnyel szemben nem kerülne sor birtokháborítás abbahagyására kötelező ítélet meghozatalára?

- b) Úgy kell-e értelmezni a letelepedés szabadságának korlátozását igazoló okokat, hogy a tagállam joga alapján érvényesített, belföldi és külföldi létesítmény-engedélyek közötti különbségtétel mindenestre arra a megfontolásra tekintettel elfogadhatatlan, amely csak a belföldi nemzetgazdaság védelemben részesítésére irányul, a külföldi nemzetgazdaság védelmére azonban nem, mivel ez tisztán gazdasági okot jelent, amely az alapvető szabadságok keretében nem részesül védendő okkénti elismerésben?
- c) Úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződésben a letelepedés szabadságának korlátozására vonatkozóan megállapított igazolási okokat és különösen az arányosság elvét, hogy a valamely tagállam joga alapján érvényesített általános jellegű különbségtétel belföldi és külföldi létesítmény-engedélyek között mindenestre azért elfogadhatatlan, mert a telephelye szerinti tagállamban engedélyezett létesítmény üzemeltetését egy másik tagállam nemzeti bíróságának az adott egyedi esetben a létesítmény üzemeltetésének a közrendre, a közbiztonságra vagy a közegészségre vagy egyéb elismert, közérdeken alapuló kényszerítő okokra gyakorolt tényleges veszélyei alapján kell elbírálnia?
- d) A letelepedési szabadságba történő beavatkozások igazolása keretében vizsgálandó arányosság elvére tekintettel mindenestre akkor úgy kell-e kezelniük egy tagállam bíróságainak a létesítmény telephelye szerinti tagállamban kiadott üzemeltetési engedélyt, mint a belföldi üzemeltetési engedélyeket, ha a telephely szerinti tagállamban kiadott létesítmény-engedély jogi szempontból lényegében egyenértékű a belföldi létesítmény-engedélyekkel?
- e) A fenti kérdések elbírálása során a letelepedési szabadság keretében is szerepet játszik-e a tény, hogy a telephelye szerinti tagállamban engedélyezett létesítmény esetében atomerőműről van szó, ha a másik tagállamban, amelyben az atomerőmű ellen birtokháborítás abbahagyása iránti kereset van folyamatban, önmagában ilyen típusú létesítményeket nem lehet üzemeltetni, jöllehet ott más nukleáris létesítményeket üzemeltetnek?
- f) Kötelesek-e a tagállam bíróságai, amelyek előtt megfelelő birtokháborítás abbahagyása iránti kereset van folyamatban, a nemzeti jog 2.a) pontban megjelölt értelmezésének az EK 43. cikkbe ütközése esetén a nemzeti jogot a

közösségi joggal összhangban úgy értelmezni, hogy a „hatóságilag engedélyezett létesítmény” kifejezés alá mind belföldi, mind más EU-tagállamok hatóságai által kiadott külföldi létesítmény-engedélyek besorolhatók?

3. a) Az EK 12. cikk alapján tilos, állampolgárság alapján történő közvetett hátrányos megkülönböztetést jelent-e, ha valamely tagállam bíróságai üzemi létesítmények belföldi hatóságok általi engedélyezését az e létesítmények ellen magánfél által indított birtokháborítás abbahagyása iránti kereset keretében tekintetbe veszik, azzal a következménnyel, hogy a birtokháborítás abbahagyására vagy a létesítmény üzemeltetésének átalakítására való kötelezés kizárt, míg ezek a bíróságok a más tagállamokban található létesítményeknek az e tagállamok hatóságai által kiadott engedélyt ilyen jellegű, birtokháborítás abbahagyása iránti keresetek keretében nem veszik tekintetbe?
- b) A Szerződés hatálya alá tartozik-e az ilyen hátrányos megkülönböztetés, mivel a megfelelő létesítményeket üzemeltető vállalkozásoknak valamely EU-tagállamban történő letelepedésére vonatkozó jogi feltételeket, valamint azokat a jogi feltételeket érinti, amelyek között e vállalkozások áruként áramot termelnek és azt az EU más tagállamaiba szállítják, és így legalább közvetett összefüggésben áll az alapvető szabadságok megvalósításával?
- c) Indokolható-e az ilyen hátrányos megkülönböztetés objektív okokkal, amennyiben a tagállam érintett bíróságai a telephely szerinti tagállamban történt engedélyezés alapjául szolgáló tényállás tekintetében egyedi vizsgálatot nem végeznek? Nem felelne-e meg az arányosság elvének a telephely szerinti tagállamban kiadott külföldi engedély másik tagállam bíróságai által legalább azzal a feltétellel történő tekintetbe vétele, hogy ezek jogi szempontból lényegében a belföldi létesítmény-engedéllyel egyenértékűek?
- d) Kötelesek-e a tagállam bíróságai, amelyek előtt megfelelő birtokháborítás abbahagyása iránti kereset van folyamatban, a nemzeti jog 3.a) pontban megjelölt értelmezésének az EK 12. cikkbe ütközése esetén a nemzeti jogot a közösségi joggal összhangban úgy értelmezni, hogy a „hatóságilag engedélyezett létesítmény” kifejezés alá mind belföldi, mind más EU-tagállamok hatóságai által kiadott külföldi létesítmény-engedélyek besorolhatók?
4. a) Érvényes-e az EK 10. cikkben rögzített, a közösségi jog alkalmazási körében történő jóhiszemű együttműködés elve a tagállamok egymás közötti viszonyában is?
- b) A jóhiszemű együttműködés ezen elvéből az következik-e, hogy a tagállamok egymás hatósági tevékenységeit nem nehezíthetik vagy hiúsíthatják meg, és érvényes-e ez különösen nukleáris létesítményeknek a területükön történő tervezéséről, megépítéséről és üzemeltetéséről hozott döntéseikre?

c) Kötelesek-e a tagállam bíróságai, amelyek előtt megfelelő birtokháborítás abbahagyása iránti kereset van folyamatban, a nemzeti jog 4.a) pontban megjelölt értelmezésének az EK 10. cikkbe ütközése esetén a nemzeti jogot a közösségi joggal összhangban úgy értelmezni, hogy a „hatóságilag engedélyezett létesítmény” kifejezés alá mind belföldi, mind más EU-tagállamok hatóságai által kiadott külföldi létesítmény-engedélyek besorolhatók?

A Hof van Cassatie (Belgium) által 2008. március 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – I. G.A.L.M. Snauwaert és az Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA kontra Belga állam, II. Coldstar NV. Kontra Belga állam, III. D.P.W. Vlaeminck kontra Belga állam, IV. J.P. Den Haerynck kontra Belga állam és V. A.E.M. De Wintere kontra Belga állam

(C-124/08. sz. ügy)

(2008/C 142/23)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van Cassatie (Belgium).

Az alapeljárás felei

Felperesek:

- I. 1. G.A.L.M. Snauwaert
2. Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA., polgári jogi felelősséggel tartozó fél
- II. Coldstar NV, polgári jogi felelősséggel tartozó fél
- III. D.P.W. Vlaeminck
- IV. J.P. Den Haerynck
- V. A.E.M. De Wintere

Alperes: a Belga állam

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni a Közösségi Vámkódex ⁽¹⁾ 221. cikkének (1) bekezdését, hogy a vámtartozás ott előírt közlése az adóssal csak a vámtartozás könyvelésbe vételét követően történhet meg joghatályosan, vagy más szavakkal, a vámtartozás adóssal történő közlésének a Vámkódex 221. cikkének (1) bekezdésében előírt kötelezettségét mindig meg kell-e előznie a vámtartozás könyvelésbe vételének ahhoz, hogy a közlés joghatályos legyen, azaz hogy összhangban álljon a Vámkódex 221. cikkének (1) bekezdésével?

2) Úgy kell-e értelmezni a Közösségi Vámkódex 221. cikke (3) bekezdésének a 2700/2000/EK rendelet ⁽²⁾ 1. cikkével történt módosítása előtt érvényes szövegét, hogy a vámtartozások számára annak lehetősége, hogy a vámtartozás keletkezésétől számított három éves határidő elteltét követően joghatályosan közöljék a könyvelésbe vett összeget, amennyiben ez a vámtartozás büntetőeljárását maga után vonó cselekmény eredménye, csak azon személy vonatkozásában áll fenn, akire ez a büntetőeljárását maga után vonó cselekmény visszavezethető?

⁽¹⁾ A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet 4. kötet 307. o.).

⁽²⁾ A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2000. november 16-i 2700/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 311., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet 10. kötet, 239. o.).

A Hof van Cassatie (Belgium) által 2008. március 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – G.C. Deschaumes kontra Belga állam

(C-125/08. sz. ügy)

(2008/C 142/24)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van Cassatie

Az alapeljárás felei

Felperes: G.C. Deschaumes

Alperes: a Belga állam

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a Közösségi Vámkódex ⁽¹⁾ 221. cikkének (1) bekezdését, hogy a vámtartozás ott előírt közlése az adóssal csak a vámtartozás könyvelésbe vételét követően történhet meg joghatályosan, vagy más szavakkal, a vámtartozás adóssal történő közlésének a Vámkódex 221. cikkének (1) bekezdésében előírt kötelezettségét mindig meg kell-e előznie a vámtartozás könyvelésbe vételének ahhoz, hogy a közlés joghatályos legyen, azaz hogy összhangban álljon a Vámkódex 221. cikkének (1) bekezdésével?

⁽¹⁾ A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet 4. kötet 307. o.).